

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

21. 11. 2022 - 27. 11. 2022

motto týdne:

„Zpívejte Hospodinu píseň novou!“

PONDĚLÍ 21. 11. památka zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

Lk 21,1-4; Žl 24,1-2.3-4AB.5-6 Komentář: **Zj 14,1-3.4b-5**

U Otce je mnoho místa. To mě povzbuzuje. Dám si pozor, aby z mých úst vycházela jen pravda. Kéž k tomu najdu odvahu!

ÚTERÝ 22. 11. památka sv. Cecílie, panny a mučednice

Lk 21,5-11; Žl 96,10.11-12.13 Komentář: **Zj 14,14-20**

Syn člověka povstává ke žni. Sklizeň hroznů odhalí bolest. Trpí i Pán sklizně. Snad v lisu lásky...

STŘEDA 23. 11. sv. Felicity, mučednice, sv. Kolumbána, opata

Lk 21,12-19; Žl 98,1.2-3AB.7-8.9 Komentář: **Zj 15,1-4**

Sedm – symbolické číslo plnosti. Jen v NĚM je možno hledat naplnění. Kdo to pochopí, má tím účast na jeho slávě.

ČTVRTEK 24. 11. památka sv. Ondřeje Dŭng Lăca, kněze, a druhů, mučedníků

Lk 21,20-28; Žl 100,2.3.4.5 Komentář: **Zj 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a**

Zničení symbolu zla, pokoření zpupných. Mohu se nechat povzbudit dějinami: žádné diktatury nejsou trvalé, žádná lež není věčná!

PÁTEK 25. 11. sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice

Lk 21,29-33; Žl 84,3.4.5-6A+8A Komentář: **Zj 20,1-4.11 – 21,2**

Nový Jeruzalém, nová církev! Ne vystavěný naším „budováním“, ale sestupující od Boha. Naše snaha sama o sobě nestačí.

SOBOTA 26. 11. blah. Kajetány Sterni, vdovy, zakladatelky kongregace

Lk 21,34-36; Žl 95,1-2.3-5.6-7 Komentář: **Zj 22,1-7** Právě Jeruzalém,

sestupující od Boha, ať je mou nadějí a naším budoucím domovem!

1. neděle adventní - Cyklus A 27. 11. 2022

Jakkoli začínáme nový liturgický rok věnovaný především Matoušovu evangeliu, plynule navazujeme na poslední neděle, kdy se četly texty věnované eschatologickým tématům (o posledních věcech člověka). Důraz této neděle není na událostech spojených s koncem světa, i když o nich bude řeč, ale na postavě přicházejícího Syna člověka.

1. ČTENÍ

Kniha proroka Izaiáše zachycuje výroky proroků z období asi 200 let. Proroctví neznamena věštění budoucnosti, ale zaslíbení života, které Bůh připravuje, obrátí-li se lid. V 8. stol. př. Kr. se ocitá Judské království v ohrožení Asyřanů. Hlavní město Jeruzalém, postavené na hoře Sión, cítí nebezpečí. V odkazu na „Hospodinovo slovo ze Siónu“ církve spatřuje proroctví o příchodu Krista.

Iz 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému.

Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, chodme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, chodme v Hospodinově světle!

ŽALM 122

Hospodinův dům je označení chrámu v Jeruzalémě. Je středem i symbolem starozákonní bohoslužby i Izraele jako Božího lidu. Izraelité věděli, že společná bohoslužba v chrámě přináší bohaté požehnání.

Odpověď: Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

Zaradoval jsem se, když mi řekli: – „Do domu Hospodinova půjdeme!“

– Už stojí naše nohy – v tvých branách, Jeruzaléme!

Tam vystupují kmeny, – kmeny Hospodinovy, – jak to zákon přikazuje Izraeli, – aby chválil Hospodinovo jméno. – Tam stojí soudní stolce, – stolce Davidova domu.

Vyprošujte Jeruzalému pokoj: – ať jsou v bezpečí, kdo tě milují,

– ať vládne mír v tvých hradbách, – bezpečnost v tvých palácích!

Kvůli svým bratrům a přátelům – budu říkat: Pokoj v tobě!

– Kvůli domu Hospodina, našeho Boha, – budu ti přát štěstí.

2. ČTENÍ

List Římanům má dvě velké části: věroučnou (kap. 1–11) a praktickou (kap. 12–16). I když člověk uvěřil a přijal Pána, není jeho obrácení dokončené. Je třeba podle přijatého žít. Vidíme zde typické eschatologické napětí přítomnosti Krista „už a ještě ne“. Už je s námi, ale přesto čekáme jeho příchod.

Řím 13,11-14

List Římanům má dvě velké části: věroučnou (kap. 1–11) a praktickou (kap. 12–16). I když člověk uvěřil a přijal Pána, není jeho obrácení dokončené. Je třeba podle přijatého žít. Vidíme zde typické eschatologické napětí přítomnosti Krista „už a ještě ne“. Už je s námi, ale přesto čekáme jeho příchod. Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probít ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Vedme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

EVANGELIUM

Ocitáme se ve velké eschatologické řeči (kap. 24–25). Hlavní téma je příchod Syna člověka na konci věků. Ježíš orientuje posluchače nikoli ke strachu či zkoumání času, ale k připravenosti na setkání s Bohem.

Mt 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bďte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

K ZAMYŠLENÍ

Téma příchodu Pána propojuje advent s Vánocemi. Konec věků není chvílí, kdy se teprve rozhodne, zda Pán dějin přijde. Evangelium mluví o jeho příchodu jako o jisté skutečnosti. Problém je naše připravenost na jeho příchod. Nelze žít neustále v obavě, strachu či se sbaleným kufrem. Co tedy znamená „být připraven“? Člověk, který nesleduje žádné zprávy, ani netuší, že se blíží veliká povodeň. V klidu si připravuje večeri, a přitom za pár vteřin bude jeho dům pohlcen vodou. Mít informace by mu pomohlo alespoň vyběhnout ven. Ale připravenost může znamenat více. Tento člověk měl již před lety tento dům opustit a vybudovat jiný – výš, kde by ho voda nezasáhla. Připravenost je tedy takové jednání, kdy člověk do svého života zařadí skutečnost Kristova příchodu.